

[Inge Fischer Møller]

I lovforslaget er der ikke taget højde for de særlige regler for krigsulykker for søfarende. Der forhandles for tiden mellem handelsministeriet og søfartsorganisationerne om, hvordan sømænd, der kommer til skade under en krig, som Danmark deltager i, skal stilles i tilfælde af ulykker. Der vil senere komme forslag herom.

Lovforslag nr. L 48 om erstatning til skadelidte værnepligtige m. fl. er en konsekvens af lovforslag nr. L 47 og går ud på, at der i videst muligt omfang gives den militære erstatningslov samme indhold som den erstatningslov, der følger af lov om arbejdsskadeforsikring.

Det samme gælder lovforslag nr. L 49, der er en ændring af lov om invalideforsørgelse. Det er også en konsekvens af lovforslaget om arbejdsskadeforsikring. Hensigten er at indføre en regulering af lovens ydelser, parallel med den regulering, som foreslås at gælde efter lovforslaget om arbejdsskadeforsikring.

Jeg har lagt hovedvægten på lovforslag nr. L 47. Jeg har tidligere nævnt, at det er tiltrængt med en ny lovgivning, og jeg tror, det lovforslag, vi her behandler, indeholder det, vi har brug for, nemlig en tidssvarende og mere retfærdig lovgivning på dette meget vigtige område.

Jeg skal til slut tilsiqe socialdemokratiets fulde opbakning af forslagene under udvalgsarbejdet.

Ole Hovmand (FP):

Dette lovkompleks må betragtes som en omfattende revision af arbejdsmarkedets lovpåligtige personskadeerstatninger. Jeg må gå ud fra, at socialministeren har søgt at tilpasse disse lovforslag til den udvikling, der er sket i samfundet, samt søgt at få dette lovkompleks indpasset mere smidigt i den eksisterende lovmasse, som denne lovgivning normalt har relationer til.

I fremskridtspartiet har vi det hovedsynspunkt, at arbejdsmarkedet selv må afholde de erstatninger, der skal dække de skader, som er opstået under produktionen. Hvis man skulle falde for fristelsen til at lade midlerne til disse erstatninger komme fra skattemidler, må man betænke, at de alligevel skal hentes i produktionen i sidste ende. Derfor er vi enige i dette hovedsynspunkt i loven.

Det skal dog ikke afholde os fra at kritisere de fremsatte lovforslag, dels på grund af nytænkningen i dem, dels på grund af den videreudbygning, der er foregået af den lovgivning, som har været gældende længe inden fremskridtspartiets fremkomst på den politiske arena.

Først og fremmest er der i lovforslagene anvendt et ikke særlig entydigt sprog, som menigmand kan have svært ved at trække en klar forståelse ud fra. En sprogbrug som »selvforskyldt beruselse« må f.eks. betragtes som en overflødig sondring med hensyn til måden at blive beruset på.

I lovforslag nr. L 47, § 10, står der:

»Chefen for sikringsstyrelsen fastsætter, hvilke sygdomme der anses for erhvervs sygdomme.«

Vi synes ikke i fremskridtspartiet, det er forsvarligt at overlade dette til en enkelt person, selv om det er chefen for sikringsstyrelsen, der får denne beføjelse. Jeg mener, dette punkt kan være meget afgørende for de økonomiske beregninger over lovforslagets konsekvenser. Det er selvfølgelig med tilfredshed, vi konstaterer, at der ikke ligger væsentlige udgiftsforøgelser, hverken for erhvervslivet eller for staten, i dette forslag. Men det er med bange anelser, vi ser ovennævnte tekst i § 10, for det giver mulighed for, at alt, også fuldstændig udefinerbare psykosomatiske lidelser, rent administrativt bliver lagt til erhvervslivet til last og dermed bliver en belastning på produktionen.

Endvidere kniber det os at indse rimeligheden i, at en selvstændig fisker ifølge lovforslag nr. L 47, § 8, skal være tvunget til at tegne en forsikring for sin egen person, såfremt han har en væsentlig del af sin indtægt fra selvstændigt fiskeri.

Vi vil som sagt behandle disse tre forslag sagligt, når de kommer i udvalg, men vi vil se kritisk på de her nævnte punkter samt fremkomme med yderligere kritiske synspunkter til de enkelte paragraffer i disse tre lovforslag.

Holm (V):

Lovforslaget om arbejdsskadeforsikring har sin baggrund i den betænkning, som et udvalg nedsat den 5. marts 1974 af socialminister Jacob Sørensen afgav.